

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4CoKR/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116208388
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Kohútová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7116208388.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Kohútovej a sudcov JUDr. Igora Ragana a JUDr. Júliusa Tótha v spore žalobcu: Y. M. I., C. XX.X.XXXX, I. XX, XXX XX I., právne zastúpeného: JUDr. Michael Medvid', advokát, Wurmova 1131/4, 040 23 Košice, proti žalovanému: KONRES k. s., správca úpadkyne: W. T., C. XX.XX.XXXX, S. J. X, XXX XX I., so sídlom kancelárie správcu: Hviezdoslavova 6, 040 01 Košice, právne zastúpeného: JUDr. Milan Sedlák, MBA, LL.M., advokát, so sídlom: Kukučínova 19, 040 01 Košice, o vylúčení majetku zo súpisu konkurznej podstaty, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I č. k. 27Cbi/5/2016-201 zo dňa 14. apríla 2021, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Košice I č. k. 27Cbi/5/2016-201 zo dňa 14. apríla 2021.

II. Žalovanému priznáva proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému priznal proti žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie toto rozhodnutie odôvodnil tým, že sa žalobca žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 12.4.2016 domáhal voči žalovanému (správcovi úpadcu), aby vylúčil zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu vo veci vyhláseného konkurzu na úpadkyňu - W. T., narodená 26.12.1976, bytom Clementisova 6, 040 22 Košice (ďalej úpadkyňa) tento nehnuteľný majetok:

- pozemok, parcela č. XXX a parcela č. XXX, zapísaný na LV č. XXX, kat. územie. Č., obec: Košice - Sever, spoluvlastnícky podiel 1/2 k zastavaným plochám a nádvoriám s výmerou XX m²; záhrady s výmerou XXX m²;

- stavba (záhradný domček) so súpisným číslom XXXX na parcele č. XXX zapísanej na LV č. XXX, kat. územie Č., obec: I. - O., spoluvlastnícky podiel 1/2.

2. 1. Žalobca si touto žalobou uplatnil vlastnícke právo k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam. Vlastnícke právo žalobca odvodzoval z listu zo dňa 1.9.2014 nazvaného „Výzva na vrátenie darovaných nehnuteľností“ (ďalej len Výzva). Žalobca uviedol, že predmetné nehnuteľnosti nemali byť do súpisu konkurznej podstaty vôbec žalovaným zapísané, pretože boli v podiele 1 darované úpadkyňi, na základe Darovacej zmluvy zo dňa 17.8.2012 (ďalej aj Darovacia zmluva) a žalobca od Darovacej zmluvy odstúpil a obdarovanú (úpadkyňu) listom zo dňa 1.9.2014 žiadal o vrátenie daru. Žalovaný zapísaním predmetných nehnuteľností do súpisu podstaty úpadcu nerešpektoval súčasné vlastnícke vzťahy.

2. 2. Žalobca následne v replike uviedol, že úpadkyňa - jeho dcéra sa k nemu a jeho manželke (teda rodičom úpadkyne) zachovala tak, že žalobca má nárok na vrátenie daru, čo preukazoval žalobca

aj fyzickým útokom úpadkyne na žalobcu. Vzhľadom na to, že pri fyzickom útoku na žalobcu zo strany úpadkyne boli prítomní iba žalobca a úpadkyňa, žalobca navrhol v konaní vypočúť úpadkyňu ako svedkyňu.

3. Žalovaný (správca úpadcu) v podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 17.6.2016 a v následných vyjadreniach v spore, žiadal žalobcu zamietnuť.

3. 1. Žalovaný uviedol, že konkurzné konanie vedené vo veci úpadcu je vedené Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 26K/37/2014 s účinkami vyhláseného konkurzu od 5.12.2014 a právoplatnosťou uznesenia o vyhlásení konkurzu dňa 26.3.2015. Žalovaný zároveň uviedol, že do súpisu všeobecnej podstaty zapísal aj nehnuteľný majetok, ktorého vlastníkom je úpadkyňa a súpis majetku zverejnil v Obchodnom vestníku č. 17/2015 zo dňa 27.1.2015. Podaním zo dňa 1.10.2015, doplneným podaním zo dňa 19.11.2015 - a to na základe výzvy správcu podstaty úpadcu, požiadal žalobcu správcu podstaty úpadcu zapísať poznámku o spornom zápise k súpisovej zložke majetku č. 1, 2 a č. 9 všeobecnej podstaty v prospech žalobcu, a to k nehnuteľnostiam špecifikovaným v odseku 2. odôvodnenia tohto rozsudku. Ako dôvod zakladajúci spornosť zápisu nehnuteľností do súpisu majetku úpadcu žalobca uviedol, že nehnuteľnosti nadobudol úpadca na základe Darovacej zmluvy zo dňa 17.8.2012, ale listom zo dňa 1.9.2014 žalobca vyzval úpadkyňu na vrátenie darovaných nehnuteľností, lebo úpadkyňa sa začala správať úplne inak - chladne, prestala sa s rodičmi (aj žalobcom) kontaktovať, navštevovať ich, čo žalobca považoval za porušenie dobrých mravov, úpadkyňa predmetné nehnuteľnosti prijala len účelovo, čo je voči rodičom (aj žalobcovi ako otcovi úpadkyne) neetické.

Z uvedených dôvodov žalovaný pripísal k daným nehnuteľnostiam poznámku o spornom zápise, ktorá bola zverejnená v Obchodnom vestníku č. 235/2015 dňa 8.12.2015 a následne listom zo dňa 12.1.2016, doručeným žalobcovi dňa 14.1.2016 vyzval žalobcu, aby v lehote 30 dní uviedol dôvody a predložil dôkazy, ktoré zapísanie majetku vylučujú. Žalobca v podaní zo dňa 22.1.2016 žalovanému oznámil, že úpadkyňa sa začala správať začiatkom roka 2014 inak, ako dovtedy, keď vzťahy medzi žalobcom a úpadkyňou boli v poriadku, úpadkyňa rodičov navštevovala, telefonovala a pomáhala im. Začiatkom roka 2014 však úpadkyňa začala mať v práci problémy, čo sa zrejme podpísalo aj na správaní úpadkyne k rodičom; úpadkyňa bola napätá, odmeraná, často nervózna, prchká; mala aj finančné problémy, pretože mala problém včas splácať hypotéku za jej vlastný byt, čo bol, podľa žalobcu, ďalší dôvod nervozity úpadkyne. Preto žalobca spolu s matkou úpadkyne Výzvou zo dňa 1.9.2014 vyzval úpadkyňu na vrátenie daru, a to konkrétne darovaných nehnuteľností. Uvedenú Výzvu úpadkyňa prevzala a teda mala vedomosť o danej situácii a vôli žalobcu.

3. 2. Na základe vyššie uvedených tvrdení žalobcu a dôkazov predložených žalobcom, žalovaný dospel k záveru, že návrhu žalobcu na vylúčenie uvedených nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu žalovaný nemieni vyhovieť a následne podaním zo dňa 19.2.2016 žalovaný navrhol konkurznému súdu, aby konkurzný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 26K/37/2014 uložil žalobcovi povinnosť podať vylučovaciu žalobu voči správcovi týkajúcu sa vylúčenia nehnuteľností špecifikovaných v odseku 2. odôvodnenia tohto rozsudku z konkurznej podstaty úpadcu.

4. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že Okresným súdom Košice I je vedené obdobné konanie pod sp. zn. 30Cbi/9/2016, v ktorom sa rodičia úpadkyne, a teda žalobca spolu s manželkou (v spore 30 Cbi/9/2016 žalobkyňa v 2. rade) domáhajú voči žalovanému (správca úpadcu) vylúčenia iných nehnuteľností, a to nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území R., okres Košice III: pozemok, parcela č. XXXX, zapísaný na LV č. XXXXX, katastrálne územie R., spoluvlastnícky podiel XXXX/XXXXXX, zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², a stavby - byt číslo XX s výmerou XX m² v obytnom dome: Krosnianska 45, 47, Košice, zapísaný na LV č. XXXXX, katastrálne územie R., a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu XXXX/XXXX, súpisné číslo XXX na parcele č. XXXX, ktorú nadobudla úpadkyňa v podiele 1/2, na základe Darovacej zmluvy zo dňa 18.7.2014 za opísania rovnakých skutkových okolností (dožadovania sa vrátenia daru na základe Výzvy zo dňa 1.9.2014) ako v spore vedenom súdom prvej inštancie pod sp. zn. 27 Cbi/5/2016.

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že toto konanie je konaním vyvolaným konkurzom, a preto je potrebné v tomto konaní obligatórne zastúpenie strán sporu advokátom v zmysle § 90 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.) Súd prvej inštancie zároveň konštatoval, že žalobca nepreukázal vysokoškolské právnické vzdelanie, preto bol povinný dať sa právne zastúpiť advokátom. Súd prvej inštancie potom, čo žalobca odvolal plnú moc ním zvolenému advokátovi JUDr. Molitorisovi, vyzval žalobcu, aby si zvolil advokáta a zároveň žalobcu poučil v zmysle § 90 ods. 2 C.s.p. o tom, že

ak si žalobca advokáta v súdom stanovenej lehote nezvolí, na jeho úkony súd prvej inštancie nebude prihladať. Súd prvej inštancie konštatoval, že do dňa nariadeného pojednávania dňa 14.4.2021 si žalobca nezvolil advokáta.

6. Súd prvej inštancie zároveň zdôraznil, že vo veci konal a rozhodol, a to na pojednávaní dňa 14.4.2021 v zmysle ustanovení C.s.p. bez prítomnosti žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil, pojednávanie však žalobca nežiadal odročiť a súd prvej inštancie v predvolaní na pojednávanie žalobcu riadne poučil o tom, že ide o pojednávanie vo veci, ktorá neznesie odklad a preto je možné vec prejednať citujúc ustanovenia § 1 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 24/2021 Z.z. o vykonávaní pojednávaní, hlavných pojednávaní a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu v nadväznosti na ustanovenie § 3 ods. 1 písmena a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a uznesenie vlády č. 160 zverejnené v Zbierke zákonov pod č. 104/2021 Z. z. (výnimka zo zákazu pohybu uvedená pod bodom 26.)

7. Súd prvej inštancie konštatoval, že v spore neboli sporné tvrdenia týkajúce sa konkurzného konania vedeného Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 26K/37/2016 úpadkyne W. T., najmä zverejnený súpis všeobecnej podstaty úpadcu, súpisovej zložky majetku č. 1, 2 a č. 9 (nehnuteľnosti z výpisu z LV č. XXX) s poznámkou o spornom zápise pre osobu, v ktorej prospech pochybnosti sporného zápisu svedčia, teda pre žalobcu, ako aj dôvody sporného zápisu. Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 7.3.2016, sp. zn. 26K/37/2016, uložil žalobcovi, aby v lehote 30 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia podal voči správcovi žalobu, ktorou sa bude domáhať vylúčenia majetku zapísaného v súpise všeobecnej podstaty pod č. 1, 2 a 9 zverejnenom v Obchodnom vestníku č. 17/2015 zo dňa 27.1.2015. Predmetné uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 51/2016 zo dňa 15.3.2016, čiže žalobcovi bolo v zmysle ustanovení ZKR doručené dňom 16.3.2016.

7. 1. Súd prvej inštancie dospel k záveru o nespornosti darovania nehnuteľností úpadkyňi tak, ako to vyplýva z Darovacej zmluvy zo dňa 17.8.2012 a aj vzhľadom k tomu, že úpadkyňa v čase vykonávania súpisu všeobecnej podstaty žalovaným, bola na liste vlastníctva číslo XXX, okres: Košice I, obec: I.-O., katastrálne územie: Č. vedená ako vlastníčka na ňom zapísaných nehnuteľností v spoluvlastníckom podiele 1/2, a to na základe rozhodnutia o povolení vkladu darovacej zmluvy.

7. 2. Súd prvej inštancie z Výzvy na vrátenie darovaných vecí zo dňa 1.9.2014 mal preukázané, že žalobca (darca) úpadkyňu (obdarovanú) vyzval na vrátenie darovaných nehnuteľností v celosti. Predmet tohto sporu sa týka nehnuteľností špecifikovaných v odseku 2. odôvodnenia tohto rozsudku a predmetom sporu vedeného Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 30Cbi/9/2016 boli iné nehnuteľnosti vyplývajúce z Darovacej zmluvy zo dňa 18.7.2014 a zapísané pod súpisovými položkami č.3, 10. Ako dôvody vrátenia daru žalobca v liste uviedol, že obdarovaná (úpadkyňa) po prepise nehnuteľností sa začala voči darcom (žalobca a jeho manželka - rodičia úpadkyne) správať úplne inak - chladne, prestala s nimi komunikovať, navštevovať ich a žalobca takéto správanie považoval za hrubé porušenie dobrých mravov úpadkyňou; zároveň žalobca vo Výzve uviedol, že obdarovaná nehnuteľností prijala len účelovo, čo žalobca považuje za neetické voči nemu ako rodičovi úpadkyne (obdarovanej).

7. 3. Súd prvej inštancie mal v konaní za preukázané, a to na základe oboznámenia sa s výsluchmi žalobcu a dcéry žalobcu W. T. (úpadkyne) - v spore vedenom Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 30Cbi/9/2019, že v roku 2012, žalobca a jeho manželka darovali synovi a dcére (ktorá je toho času úpadkyňou) záhradu v Čermeli. Následne približne o rok, žalobca a jeho manželka darovali aj byt synovi a dcére, každému v podiele 1/2 s tým, aby sa vzťahy medzi nimi (žalobca, manželka a dcéra) vylepšili, avšak ich vzájomné vzťahy sa ešte viac zhoršili. Následne potom žalobca s manželkou oznámili synovi, že budú žiadať vrátiť byt. Žalobca zavolať dcéru, v lete po darovaní, na záhradu, aby mu vysvetlila jej správanie; zvýšili po sebe hlas a dcéra žalobcu sotila a odišla. Následne po tomto incidente sa žalobca s manželkou rozhodli žiadať od dcéry (úpadkyne) vrátenie daru. Výzvu zo dňa 1.9.2014 syn žalobcu osobne doručil úpadkyňi. Žalobca ďalej vo výsluchu uviedol, že sa snažil urovnať vzťahy s dcérou, pretože mal záujem o kontakt s vnučkou (dcéra úpadkyne). Žalobca uviedol, že trvá na vrátení daru z dôvodu uvedeného v žalobe. Úpadkyňa, W. T. vo výsluchu uviedla, že jej bola doručená výzva na vrátenie daru, osobne, bratom, bez toho, aby jej prevzatie podpísala. Uviedla, že mala vedomosť, prečo žalobca (darca) žiadal vrátenie daru, a to z dôvodu dlhodobějších zlých vzťahov medzi ňou a rodičmi, zlé vzťahy sa ťahali niekoľko rokov.

8. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 67 ods. 1, 2, § 76, § 77 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej aj ZKR) upravujúcich majetok úpadcu podliehajúci konkurzu, súpis

majetku úpadcu, ustanovení § 78 ods. 1, 2, 4, 5 ZKR upravujúcich postup správca pri zápise majetku do súpisu podstaty úpadcu a postup pri spornom zápise majetku zapísaného do súpisu majetku úpadcu a podľa ustanovenia § 630 zákona číslo 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, (ďalej aj Občiansky zákonník) upravujúceho vrátenie daru.

9. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí konštatoval, že žaloba bola súdu prvej inštancie doručená dňa 12.4.2016, v lehote určenej Okresným súdom Košice I v konkurznom konaní sp. zn. 26K/37/2016 na podanie vylučovacej žaloby v zmysle ustanovenia § 78 ods. 4 ZKR, teda včas.

10. Súd prvej inštancie zároveň na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že neboli splnené podmienky hypotézy uvedenej v § 630 Občianskeho zákonníka a teda, že žalobcovi - ako darcovi - vznikol nárok na vrátenia daru od úpadkyne - obdarovanej - z dôvodov, že úpadkyňa ako obdarovaná sa správala k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie spočívajúce v určení intenzity zhoršenia vzájomných vzťahov v takej miere, že by zhoršenie vzájomných vzťahov súd prvej inštancie mohol z objektívneho a právne relevantného hľadiska považovať za hrubé porušenie dobrých mravov úpadkyne - obdarovanej voči darcovi - žalobcovi, a členom jeho rodiny. Tvrdenia žalobcu vo výzve na vrátenie daru z 1.9.2014 a jeho výpovede, že obdarovaná sa začala voči nemu správať úplne inak, chladne, prestala s ním kontaktovať, navštevovať ich (rodičov), zvýšila hlas a atakovala žalobcu, a to po prepise majetku, súd prvej inštancie považoval iba za subjektívne pocity žalobcu, ktoré v celom rozsahu nepotvrdila ani obdarovaná, ktorá vystupovala v danom spore a v spore vedenom pod sp. zn. 30Cbi/9/2016, ako svedkyňa. Tieto subjektívne pocity žalobcu súd prvej inštancie nevyhodnotil ako tak intenzívne zhoršenie vzájomných vzťahov, ktoré by bolo možné považovať za hrubé porušenia dobrých mravov, a teda spôsobilé na vznik práva žalobcu domáhať sa vrátenia daru od obdarovanej (úpadcu) v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka a teda vylúčenia tohto majetku zo súpisu podstaty úpadcu.

11. Súd prvej inštancie sa stotožnil s názorom prezentovaným žalovaným a zároveň vyplývajúcim z vykonaného dokazovania k chronologickému sledu udalostí, že konanie žalobcu sa javí ako účelové, so snahou uchrániť majetok pred konkurzom, nakoľko konkurzné konanie voči úpadkyňi (obdarovaná, dcéra žalobcu) bolo začaté dňa 24.7.2014 a výzva na vrátenie daru (majetok zapísaný do súpisu všeobecnej podstaty konkurzu) bola vyhotovená dňa 1.9.2014, teda v čase, kedy už úpadkyňa a žalobca mali, resp. mohli mať vedomosť o existencii vedeného konkurzného konania na obdarovanú - úpadkyňu a následných krokoch žalovaného v rámci konkurzného konania úpadcu. Súd prvej inštancie konštatoval, že zapísaný majetok, nehnuteľnosti špecifikované v odseku 2. odôvodnenia tohto rozhodnutia, sú vo vlastníctve úpadkyne a preto správca postupoval v súlade s ustanoveniami ZKR pri ich zápise do súpisu všeobecnej podstaty v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 26K/37/2014.

12. Súd prvej inštancie na základe takto zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že žaloba o vylúčenie nehnuteľného majetku z konkurznej podstaty úpadcu je nedôvodná a preto ju zamietol.

13. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 a § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

14. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca v celom rozsahu z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písmena d) C.s.p.) a z dôvodu, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (§ 365 ods. 1 písmeno g) C.s.p.)

14. 1. Žalobca v odvolaní zároveň uviedol, že mu bolo odňaté právo na spravodlivý proces, keď opakovane upozorňoval súd prvej inštancie na nemožnosť právneho zastúpenia, pretože nemal možnosť fyzicky navštíviť advokáta a dohodnúť podmienky zastupovania, čo bolo spôsobené pandemickou situáciou.

14. 2. Zároveň žalobca uviedol, že súd prvej inštancie vec prejednal a rozhodol napriek tomu, že žalobca ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a žiadal pojednávanie odročiť. Súd prvej inštancie prejednal vec s odôvodnením, že vec neznesie odklad, napriek tomu, že sa jedná o spor z roku 2015 a súd prvej inštancie vo veci nekonal. Súd prvej inštancie začal konať až vtedy, keď žalovaného začala zastupovať advokátska kancelária, ktorá je v príbuzenskom vzťahu so sudcom.

14. 3. Žalobca v odvolaní konštatoval, že súd prvej inštancie nevykonal dôkazy, nevy počul žalobcom navrhovaného svedka, ani žalobcu, súd prvej inštancie intenzitu porušovania dobrých mravov posúdil len na základe svojho uváženia a nebral do úvahy vyjadrenie žalobcu, ako aj svedkov, ktorí jednoznačne preukázali opak záveru súdu prvej inštancie vo svojom rozsudku o nedôvodnosti vrátenia daru úpadcom.

14. 4. Na základe vyššie uvedeného odvolateľ navrhol odvolaciemu súdu zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

15. Žalobca sa k odvolaniu nevyjadril, výzva súdu prvej inštancie s odvolaním žalobcu mu bola doručená dňa 18.6.2021.

16. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 C.s.p. Odvolanie prejednal podľa § 379 - § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

17. Žalovaný podanie odvolania odôvodnil § 365 ods. 1 písmena b) C.s.p. a to tým, že súd prvej inštancie vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu odôvodňujúc, že vec neznesie odklad napriek tomu, že samotný spor trvá od roku 2015 a žalobca ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a žiadal pojednávanie odročiť a zároveň bolo žalobcovi odňaté právo na spravodlivý proces, keď opakovane upozorňoval súd prvej inštancie o nemožnosti právneho zastúpenia, pretože nemal možnosť fyzicky navštíviť advokáta a dohodnúť podmienky zastupovania z dôvodu pandemickej situácie. Odvolací súd zastáva názor, že uvedený odvolací dôvod vo vzťahu k odvolaním napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie nie je naplnený.

18. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť tohto odvolacieho dôvodu v kontexte s namietaným nesprávnym procesným postupom, ktorým mal súd prvej inštancie znemožniť strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ako aj nesprávnym právnym posúdením, posúdil, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

19. Vzhľadom k predmetu sporu, ktorým je vylúčenie majetku zo súpisu konkurznej podstaty podľa § 78 ZKR, teda sporu vyvolaného konkurzom, Civilný sporový poriadok vyžaduje obligatórne zastúpenie strán sporu advokátom, okrem prípadov, keď je fyzická osoba stranou sporu a sama má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo je stranou sporu právnická osoba, ktorá zamestnáva takúto osobu, prípadne je takáto osoba jej členom. V prípade, ak strana sporu nie je zastúpená advokátom, alebo ak počas konania dôjde k zániku plnomocenstva, je súd prvej inštancie povinný vyzvať túto stranu sporu, aby si zvolila advokáta v súdom stanovenej primeranej lehote a zároveň je súd prvej inštancie povinný v tejto výzve poučiť stranu sporu o následku nesplnenia tejto povinnosti, že ak si strana sporu advokáta nezvolí, ani v primeranej lehote určenej súdom, na jej úkony sa neprihliada. Súd skúma túto procesnú podmienku riadneho zastúpenia počas celého trvania sporu a zároveň zastúpením musí byť krytý každý úkon strany sporu.

20. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žaloba bola podaná pred nadobudnutím účinnosti Civilného sporového poriadku, za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý nevyžadoval v týchto druhoch sporov povinné zastúpenie strán sporu advokátom. Po nadobudnutí účinnosti C.s.p., bol žalobca súdom prvej inštancie výzvou zo dňa 20.2.2017, vyzvaný na splnenie si povinnosti zvoliť si advokáta. Žalobca podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 17.3.2017 oznámil súdu prvej inštancie udelenie plnej moci JUDr. Petrovi Molitorisovi, advokátovi. Potom, čo žalobca podaním zo dňa 6.3.2019 oznámil súdu prvej inštancie, odvolanie plnej moci ním zvolenému právnenmu zástupcovi JUDr. Petrovi Molitorisovi, súd prvej inštancie podaním zo dňa 23.8.2019 opäť upovedomil žalobcu o povinnom zastúpení strany sporu advokátom. Z podania žalobcu doručeného súdu prvej inštancie dňa 19.9.2019 odvolací súd zistil, že žalobca požiadal súd prvej inštancie o odročenie pojednávania vytýčeného na deň 1.10.2019 a to až do doby poskytnutia právneho zástupcu žalobcovi Centrom právnej pomoci, Kancelária Košice. Z právoplatných rozhodnutí Centra právnej pomoci, Kancelárie Košice zo dňa 17.10.2019 súd prvej

inštancie zistil, že žalobcovi nebol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 9.6.2020 opäť vyzval žalobcu, aby si v lehote 20 dní od doručenia tohto uznesenia zvolil advokáta. Vo výzve zo dňa 9.6.2020 súd prvej inštancie žalobcu zároveň poučil, že ak si advokáta v lehote určenej súdom prvej inštancie nezvolí, na jeho úkony sa neprihliada, a to v zmysle § 90 ods. 2 C.s.p. Žalobca následne podaním zo dňa 1.7.2020 žiadal súd prvej inštancie o predĺženie lehoty na zvolenie advokáta, avšak nie z dôvodu pandemickej situácie.

21. Vzhľadom na uvedené správanie sa žalobcu, keď mal žalobca dostatok času zvoliť si právneho zástupcu, a to minimálne od 17.10.2019, keď žalobcovi nebol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci Centrom právnej pomoci, kancelária Košice a napriek tomu bol žalobca nečinný a advokáta si nezvolil, odvolací súd dospel k záveru, že žalobca bol súdom prvej inštancie riadne vyzvaný, aby si zvolil právneho zástupcu, a to už v čase pred vyhlásením mimoriadnej situácie a núdzového stavu a aj počas mimoriadnej situácie a núdzového stavu. Odvolací súd zároveň konštatuje, že advokátske kancelárie vykonávali a aj vykonávajú svoju činnosť aj počas mimoriadnej situácie a núdzového stavu. Za takto zisteného skutkového stavu, nezvolenie si advokáta žalobcom z dôvodu pandemickej situácie nemožno považovať za dôvod, pre ktorý by súd prvej inštancie nemohol vec prejednať a následne rozhodnúť.

22. Z predvolania na pojednávanie na deň 14.4.2021 odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie žalobcu riadne poučil o potrebe uskutočnenia pojednávania vzhľadom na to, že vec neznesie odklad v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 24/2021 Z.z. o vykonávaní pojednávanií, hlavných pojednávanií a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu. Toto konanie súdu prvej inštancie bolo v súlade s C.s.p.

23. Z obsahu ospravedlnenia žalobcu doručeného súdu prvej inštancie dňa 12.4.2021 odvolací súd zistil, že žalobca ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu trvania epidemiologickej situácie a núdzového stavu, avšak pojednávanie nežiadal z uvedených dôvodov odročiť. Zároveň žalobca v tomto ospravedlnení neuviedol žiaden dôvod, pre ktorý si nezvolil právneho zástupcu a ani nežiadal pojednávanie odročiť z dôvodu možnosti zvoliť si právneho zástupcu.

24. Vzhľadom na dlhodobú nečinnosť žalobcu týkajúcu sa nezvolenia si právneho zástupcu a zároveň kritérium dĺžky vedenia sporu od roku 2016, ktoré odôvodňoval záver súdu prvej inštancie o tom, že vec neznesie odklad, odvolací súd dospel k záveru, súd prvej inštancie tým, že vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu na pojednávaní konanom dňa 14.4.2021, neporušil práva žalobcu na spravodlivý proces. Tvrdenie žalobcu uvedené v odvolaní, že žiadal pojednávanie odročiť je taktiež v rozpore s obsahom ospravedlnenia žalobcu doručeného súdu prvej inštancie dňa 12.4.2021. Žalobca zároveň žiadnym spôsobom nepreukázal tvrdenie uvedené v odvolaní, že súd prvej inštancie začal konať až potom, keď žalovaného začala zastupovať advokátska kancelária, ktorá je v príbuzenskom vzťahu so sudcom.

25. Žalovaný podanie odvolania odôvodnil aj tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, avšak žalobca žiadnym relevantným spôsobom neuviedol, v čom malo mať konanie inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd považuje aj uvedený odvolací dôvod za nedôvodný.

26. Žalovaný nesprávnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie odôvodňoval aj tým, že súd prvej inštancie nevypočul žalobcom navrhnutého svedkyne W. T. a ani žalobcu, a tieto výsluchy by preukázali dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku. Odvolací súd aj uvedený odvolací dôvod považuje za nedôvodný a udáva:

27. Z obsahu spisu, a to z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 14.4.2021 odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie oboznámil so zápisnicou o pojednávaní zo dňa 26.9.2018 v konaní vedenom Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 30Cbi/9/2016 a v nej uvedeným výsluchom svedkyne W. T. a so zápisnicou o pojednávaní zo dňa 18.12.2019 v konaní vedenom Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 30Cbi/9/2016 a v nej uvedeným výsluchom žalobcu.

28. Odvolací súd konštatuje, že sa žalobca na pojednávanie konané dňa 14.4.2021 nedostavil a nežiadal pojednávanie odročiť, čím sa sám pripravil o možnosť byť v spore vypočutý súdom prvej inštancie a svedkyňa Jana Lacková, svoju neúčast' opäť ospravedlnila. K samotnému spôsobu vykonania dôkazu

súdom prvej inštancie odvolací súd udáva, že je vecou súdu, či stranou sporu navrhnutý dôkaz vykoná a zároveň stanoví spôsob jeho vykonania, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti, ktorými sú napríklad konanie bez zbytočných prietahov a hospodárnosť súdneho konania. Aj zápisnica o súdnom pojednávaní spísaná v inom súdnom konaní, a ako dôkaz vykonaná v posudzovanom súdnom konaní, z hľadiska úpravy dokazovania, je vo svojej podstate jedným z dôkazných prostriedkov - a to verejnou listinou. Odvolací súd vo vzťahu k samotnému hodnoteniu takto vykonaného dôkazu upriamuje pozornosť na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 5. marca 2021 sp. zn. 5Obdo/51/2020, podľa ktorého samotné zachytenie výpovede svedka, resp. strany sporu (v inom súdnom konaní) do zápisnice ako verejnej listiny nezbavuje súd možnosti a súčasne procesnej povinnosti hodnotiť samotnú svedeckú výpoveď spôsobom podľa ust. § 191 ods. 1 C.s.p. Zachytenie výpovede do zápisnice v inom súdnom konaní, nezbavuje výpoveď svedka jej procesného charakteru ako samostatného dôkazného prostriedku, ani ho fundamentálne nemení, z hľadiska potreby jeho voľného hodnotenia súdom podľa zákonných kritérií, vyžadovaných pre vyvodenie relevantných skutkových zistení a záverov.

29. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie nepochybil, ak vykonal dôkaz listinou - zápisnicou o pojednávaní - na ktorej bol vykonaný výsluch svedkyne a žalobcu, keďže tieto výpovede riadne vyhodnotil spôsobom podľa § 191 ods. 1 C.s.p. a zároveň sa žalobca touto žalobou domáhal vylúčenia nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu na základe vrátenia daru za opísania rovnakých skutkových okolností, aké boli uvádzané žalobcom v konaní vedenom Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 30Cbi//9/2016.

30. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď žalobu o vylúčenie nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu zamietol, pretože žalobca nepreukázal intenzitu zhoršenia vzájomných vzťahov žalobcu a úpadcu v takej miere, že by ich súd prvej inštancie mohol považovať z objektívneho a právne relevantného hľadiska za hrubé porušenie dobrých mravov úpadcu - obdarovanej voči darcovi - žalobcovi, a členom jeho rodiny a teda spôsobilé na vznik práva žalobcu domáhať sa vrátenia daru od úpadcu - obdarovanej. Uvedený záver odvolacieho súdu zvyrazňuje aj to, že konkurzné konanie voči úpadkyni (obdarovanej a dcére žalobcu) bolo Okresným súdom Košice I začaté dňa 24.7.2014 a výzva žalobcu na vrátenie daru, ktorým bol majetok zapísaný do súpisu všeobecnej podstaty konkurzu, bola vyhotovená až dňa 1.9.2014, teda v čase kedy už úpadkyňa a žalobca mali, resp. mohli mať vedomosť o existencii vedeného konkurzného konania na obdarovanú - úpadcu.

31. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby v celom rozsahu. Taktiež potvrdil ako vecne správny výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania, ktorým súd žalovanému ako úspešnej strane sporu priznal nárok na plnú náhradu trov konania.

32. O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorý bol v tomto odvolacom konaní úspešný, priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré je povinný nahradiť neúspešný žalobca. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

33. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto

rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).